

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21Csp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320201147
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8320201147.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobkyne: X.. K. A. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/X, XXX XX H., právne zastúpená JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Goliašová Gabriela, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 v konaní o priznanie finančného zadostučinenia 1 082,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úvery zo zmluvy o hotovostnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1 082,90 eur spolu v úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 28.04.2020 až do zaplataenia a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobkyni súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu súdny poplatok vo výške 64,50 eur a to v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala dňa 08.04.2020 na Okresný súd Humenné žalobu ktorou žiadala zaviazať žalovaného na zaplataenie vyššie uvedenej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia a určiť neprijateľnosť zmluvných podmienok.

Žalobu odôvodnila tým, že uzatvorila so žalovaným zmluvu o hotovostnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.03.2015 na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 3 600 eur, ktorý mala splácať v 36 mesačných splátkach po 145,65 eur. V zmluve bola dohodnutá 26 % úroková sadzba a RPMN vo výške 29,7 % a priemerná RPMN vo výške 18,34 %. Zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. § 9 ods. 2. Žalobkyňa doteraz vrátila žalovanému sumu 4 682, 90 eur, avšak úver jej bol poskytnutý len vo výške 3 600 eur a preto žalobou žiada vrátiť rozdiel z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 1 082,90 eur. Žalobkyňa poukázala na neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v zmluve v § 1 hlave 11, v § 2 hlave 11. Žalobkyňa poukázala aj na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/137/2016 zo dňa 03.10.2016.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Uviedol, že nedošlo

k bezdôvodnému obohateniu, pretože žalobkyňa plnila podľa vyššie uvedenej Zmluvy o úvere. Taktiež vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Uviedol, že zmluvy má všetky náležitosti vrátane RPMN, úverovej sadzby, konečnej doby splatnosti, adresy predávajúceho rozpadu splátok. Uviedol, že nemá naliehavý právny záujem žalobkyňa na určení.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým žalobe vyhovel zo dňa 09.06.2020, tento bol uznesením Krajského súdu v Prešove zrušený v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a výroku o trovách s tým, že súd sa má vysporiadať s námietkou premlčania a jej prípadného rozporu s dobrými mravmi, respektíve plynutie premlčacej lehoty a dobrých mravov.

4. Na uvedený vzťah sa použijú predovšetkým ustanovenia týchto právnych predpisov:

Podľa ustanovenia §3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa ustanovenia §2 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa ustanovenia §3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Podľa ustanovenia §4 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, upierať spotrebiteľovi práva podľa §3, používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ustanovenia §2 písm. a) Zák. č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vzniesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky

alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ustanovenia §53a Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., a ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení a o premlčaní.

5. Žalobkyňa svojim podaním na čl. 87 rozšírila žalobu a žiadala určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa poukázala na zásadný rozsudok pre daný spor a to rozsudok súdneho dvora Európskej únie vo veci P.-XXX/XX PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., zo dňa 22.04.2021 a z neho predovšetkým na výroky č. 1, č. 2, ktoré riešilo aj plynutie premlčacej lehoty pre spotrebiteľa. Rozšírenie žaloby odôvodnila aj § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný aj po rozšírení žiadal žalobu zamietnuť v postate z tých istých dôvodov ako od počiatku.

6. Súd zistil tento skutkový stav:

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový a právny stav. Zo zmluvy o hotovostnom úvere č. XXXXXXXXXXX z 13. 3. 2015, ktorú uzatvorila ako dlžníčka žalobkyňa so žalovaným ako veriteľom vyplýva, že jej bol poskytnutý úver vo výške 3.600,-- eur, čo strany nespochybujú, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 145,65 eur. RPMN bola vo výške 29,7 %, priemerná RPMN vo výške 18,34 % a ročná úroková sadzba vo výške 26 %. Zo zhodných tvrdení strán konania, ako aj z doložených listín vyplýva, že žalobkyňa vyplatila žalovanému na tento úver celkovo sumu 4.682,90 eur, pričom poslednú splátku zaplatila žalovanému 20. 11. 2017.

7. Súd zistil, že konkrétna zmluva o hotovostnom úvere zo dňa 13. 3. 2015 neobsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 a to konkrétne podľa písm. c), f), j) a k) tohto zákona a to predovšetkým neobsahuje určito a zrozumiteľne napísanú adresu predávajúceho, žalovaného, kde je možné uplatniť reklamáciu, resp. sťažnosť, neobsahuje určito a zrozumiteľne dobu trvania zmluvy o úvere a termín konečnej splatnosti úveru, neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a ani určito a zrozumiteľne neuvádza predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a neobsahuje táto zmluva ani výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a ich poradie ako sa budú platby priradovať. Z týchto dôvodov sa podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch považuje tento spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

8. V takomto prípade má žalovaná spoločnosť ako veriteľ nárok len na to, čo reálne

poskytla žalobkyni, čo v tomto prípade predstavuje sumu 3.600,-- eur, čo nebolo ani sporné. Naopak žalobkyňa vyplatila na tento úver žalovanému celkovo sumu 4.682,90 eur, čo taktiež nebolo sporné. Rozdiel je suma 1.082,90 eur.

Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. V tomto prípade preto žalovaný musí vrátiť - vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1.082,90 eur a v tejto časti súd žalobe vyhovel. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania s predmetom tohto plnenia, súd priznal žalobkyni aj zákonom stanovené úroky z omeškania z tejto sumy na druhý deň od doručenia žaloby žalovanému, čo predstavuje výzvu na plnenie tohto dlhu tak ako to požadoval žalobca v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a vykonávacieho predpisu nariadenia vlády.

Súd žalobe vyhovel aj v časti určenia neprijateľných zmluvných podmienok a to z dôvodu, že s použitím vyššie uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka a to predovšetkým § 53a súd zistil, že žalobkyňou uvedené zmluvné dojednania v zmluve o spotrebiteľskom úvere ohľadom sankcií za upomienky a za omeškanie s plnením peňažnej splátky a to v § 2 v Hlave 11 a § 1 v Hlave 11 sú neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré do zmluvy vložil pri jej vypracovaní samotný žalovaný ako veriteľ a žalovaná nemala možnosť ich ovplyvniť, ani ich zmeniť, pričom je zrejmé, že tieto neprijateľné podmienky spôsobujú nerovnováhu v právnom postavení žalobkyne ako spotrebiteľky v tomto záväzkovom vzťahu a sankcionujú ju v neprimeranej a neodôvodnenej výške za tie isté porušenia, pričom veriteľ má nárok aj na úroky z omeškania a ďalšie sankcie v zmysle zákona. Tieto neprijateľné podmienky boli zakomponované jednoznačne len v prospech veriteľa, teda žalovaného, čo je neprijateľné.

9. Čo sa týka obrany žalovaného, súd už poukázal, že v tomto prípade zmluva je bezúročná a bez poplatkov v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona, súd poukázal aj na skutočnosť, že táto pohľadávka nie je premičaná a to aj napriek tomu, že posledná splátka zo strany žalovanej bolo 20. 11. 2017, lebo v zmysle Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách sa vykladajú normy spotrebiteľského práva vrátane premičania v prospech spotrebiteľa, a to z dôvodu, že žalovaný ako dlžník a podnikateľ spôsobil takéto porušenie zákona a teda musí znášať aj prípadné premičanie, čo je v súlade s dobrými mravmi. V tomto prípade nebolo preukázané, aby žalobkyňa vedela už predtým, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a že má nárok si uplatňovať nárok ako podala žalobu. Z tohto dôvodu námietka premičania je bez významu. Súd tu vychádza aj z vyššie uvedeného rozsudku Európskej únie.

10. Čo sa týka ďalšej obrany žalovanej spoločnosti, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na podanie takejto žaloby, čo sa týka určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, súdna prax už urobila rozhodnutia v obdobných veciach, kde konštatovala, že je v záujme spotrebiteľa a je to v súlade s normami spotrebiteľského práva a to Občianskeho zákonníka a Zákona o spotrebiteľských úveroch a Zákona o ochrane spotrebiteľa, že spotrebiteľ sa môže domáhať určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a namietat' ich aj na súde takouto určovacou žalobou. Preto je táto obrana žalovaného v tejto časti taktiež nedôvodná.

11. Súd tu poukazuje aj na Smernicu rady č. 93/13 EHS z 5. 4. 1993, z ktorej je zrejmé, že takýto výklad tohto skutkového a právneho stavu v záujme spotrebiteľa je v súlade s touto smernicou a európskym právom.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a to tak, že úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

13. Keďže bola žalobkyňa oslobodená od platenia súdnych poplatkov priamo zo zákona, súd zaviazal neúspešného žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu súdu a to vo výške 64,50 eur, t. j. 6 % zo žalovanej sumy 1.082,90 eur a vo výške 99,50 eur v súlade s položkou 1 písm. a) a b) Zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb., čo spolu predstavuje sumu 164,-- eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet súdu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.